

Das Futur

- Das Futur ist thematisch (es hat wie das Präsens einen Themavokal).
- Das Futur-Suffix ist **-σ**, die Endungen der 1. Pers. Sg. Futur Aktiv, Medium, Passiv sind: **-σω, -σομαι, -θήσομαι**.
- Das Futur zu εἰμί ist immer medial: ἔσομαι, ἔσῃ / **ἔσει, ἔσται**, ἐσόμεθα, ἐσεσθε, ἔσονται.
- Mehrsilbige Stämme auf -ίζω und Verba Liquida (mit Stamm auf ν, μ, λ, ρ) bilden ein **Futurum Contractum**: νομίζω – νομιῶ, μένω – μενῶ (aber: σχίζω – σχίσω).
- Das Futur kann imperativisch gebraucht werden; es wird dann mit οὐ verneint.
- Manche Verben haben ein mediales Futur: φεύγω – φεύξομαι, ἀκούω – ἀκούσομαι. Dafür gibt es keine Regel, außer: Verben mit Wurzelaoist (lernen wir später) haben *immer* ein mediales Futur.

1. Οἱ νόμοι τοὺς ἀνθρώπους παιδεύουσι καὶ ἀεὶ παιδεύουσιν.
2. Ἐλπίζομεν τοὺς συμμάχους τοῖς πολεμίοις μὴ πιστεύσειν.
3. Τυράννοις οὐ δουλεύσετε. – Οὐ φρονεύσεις.
4. Wir werden unsere Vorfahren (ὁ πρό-γονος) verehren.
5. Κρύψομεν τὸν θησαυρόν (Schatz)· οὕτως οἱ ἐναντίοι αὐτὸν οὐ κλέψουσιν.
6. Δεξόμεθα τοὺς ξένους καὶ ἄξομεν εἰς τὴν οἰκίαν· ἔπειτα αὐτοῖς διαλεξόμεθα.
7. Οὐ πείσομαι τοῖς κακοῖς συμβούλοις (Ratgeber).
8. Οὐ φεισόμεθα (φείδομαι: schonen, sparen, *m. Gen.*) τῶν χρημάτων τοῖς συμμάχοις βοηθοῦντες.
9. Πεισθήσεται ὁ δῆμος τοῖς δεινοῖς λέγειν, οὐ τοῖς σωφρόνοις.
10. Ἐμοῦ ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
11. Ὁ Δάμων ἦλθεν εἰς Συρακούσας (ὡς) ἐγγυησόμενος (ἐγγυάομαι Bürgschaft leisten) τῷ φίλῳ.
12. Ὡ Γλαύκων, προστατεύων τῆς πόλεως περίβλεπτος (berühmt) ἔσει ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι.
13. Τὰ γράμματα διδάσκων σοφίας τοῖς μαθηταῖς δόξαν (Anschein), οὐκ ἀλήθειαν ποριεῖς (πορίζω verschaffen).
14. Ὡρα βουλεύεσθαι, ὅπως (*indirekt: wie*) ὡς κάλλιστα (*Superl. zu καλός*) ἀγωνιούμεθα.
ὡς + *Superlativ* möglichst ..., so ... wie möglich
15. Φευξόμεθα ἢ μενούμεν;
Μενούμεν· οὕτω γὰρ νομιοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι δεινοὺς ἐναντίους εἶναι.
16. *Die Freunde nach dem Prozess*: Κομισθήσεται Σωκράτης εἰς τὸ δεσμοτήριον (Gefängnis)· ἀλλὰ πῶς σώσομεν αὐτόν;
Kriton: Δύροις πείσομεν τοὺς φύλακας καὶ κομιοῦμεν αὐτὸν ἐκεῖθεν (von dort).
Kriton zu Sokrates: Ἄκουσόν μου, ὦ Σώκρατες, καὶ σωθήσῃ (σώθητι). Δῆλον γὰρ ὅτι ἤξει τήμερον (heute) τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου καὶ ἀνάγκη δὴ εἰς αὔριον (morgen) ἔσται τὸν βίον σε τελευτᾶν.
Sokrates: Ἴσως (vielleicht) δ' οὐ χαριῆ (χαριεῖ) μοι ἐξαγαγών με. Μᾶλλον ἄρα φροντιούμεθα, εἰ δίκαιον ἐμὲ μένειν ἢ οὐ, καὶ πεισόμεθα τῷ λόγῳ τῷ βελτίστῳ (bester) ἡμῖν φαινομένῳ λογιουμένοις.
17. Δεήσεται ἡ πόλις σίτων (Nahrungsmittel).
18. Δεήσει σίτων.